

gaaet tilværts med stor Staaensomhed, har afventet, om han vilde forsvare sig selv, har derefter fordret hans Erklæring, forinden der foretoges Noget, og har saa foranlediget en Undersøgelse, ikke directe mod ham, men imod det hele Forhold, hvoraf hans Forhold kun var en Deel, og, da det endeligt var blevet utvivlsomt — thi det troer jeg er klart —, at den med vigtige Functioner med Hensyn til Retspleien bakkede Amtmand, som havde erklæret, at Justitiens Ret skulde reserveres imod tvende høitstillede Dommere, hvis de efter det dem givne kongelige Commissorium vilde udføre de derved dem paalagte Functioner, maatte suspenderes fra sit Embede, har jeg vel ikke selv udført dette, men dog gjort saa Meget, at det i alt Fald ikke er min Skyld, at den sjendtlige Occupation har fundet ham paa en Plads, hvor han kunde skade Landets Interesser og compromittere dets Ære. Dette er imidlertid Noget, som det ligger udenfor min Opgave nu at komme ind paa. Jeg haaber med den nuværende Justitsminister, at de i Folkethinget værende tidligere Ministre, hver for sit Bedkommende, vilde supplere de af mig givne Oplysninger. For mit Bedkommende haaber jeg at have godtgjort, at jeg er angerløs i denne Sag, der fra Først til Sidst er en Skandale.

Sasle: Den høitærede fungerende Justitsminister udtalte sig med Hensyn til Statsrevisionens Bemærkninger om den nydste Hypotheklaaneforening, som om Statsrevisionen ved disse havde grebet ind i Noget, som egentlig laa udenfor dens Resfort. I den Anledning skal jeg kun bemærke, at denne Sag allerede var bragt frem i Folkethinget i forrige Samling, og at Undersøgelserne ved den Leilighed vare forlangte forelagte. I Forbindelse med, hvad Statsrevisionen for 1863—64 allerede havde foretaget, var det derfor en Selvfølge, at Statsrevisionen for 1864—65 ligeledes maatte tage Sagen for. Med Hensyn til Udvalgets Betænkning skal jeg gjøre nogle faa Bemærkninger. Det maa naturligviis være

Statsrevisionen behageligt, at Udvalget erklærer, at det i det Hele billiger Statsrevisionens Opfattelse, og at der kun findes nogle Afvigelser, som derhos efter de Bemærkninger, hvormed de ere blevne indlebede, ere af den Betskaffenhed, at Udvalget ikke synes at lægge større Vægt paa dem. Der er imidlertid dog nogle af de Endringer, som Udvalget i Hensyn hertil har foreslaaet, med Hensyn til hvilke jeg ønsker at fremkomme med nogle Ytringer, da jeg paa de paagjældende Punkter seer temmelig vigtige Principsspørgsmaal, og da jeg tilbeels ogsaa troer, at Udvalget enkelte Steder enten har misforstaaet Statsrevisionen eller har overseet nogle af dens Bemærkninger. — Det første Endringsforslag, som jeg skal tillade mig at omtale, er det, som angaaer Hovedgaarden Sødal. Der er med Hensyn til denne ikke gjort nogen som helst Mobbemærkning mod Statsrevisionens Indstilling, men Udvalget har kun foreslaaet, at den skal udgaae, fordi Sagen vil komme frem paa en Tillægsbevilling. Jeg troer imidlertid ikke, at dette egentlig er nogen fyldestgjørende Grund til at stryge Indstillingen. Jeg troer ikke, at Sagen i mindste Maade vil blive præjudiceret ved, at der overeensstemmende med Revisionens Indstilling bliver taget den Beslutning, at Regnskabet ikke kan passere, og jeg troer ikke, at det vil kunne faae nogen Indflydelse paa den Afgjorelse, som maatte blive at træffe under Tillægsbevillingens Behandling; da Tillægsbevillingen derhos endnu ikke er til Behandling og, saavidt jeg veed, ikke engang endnu er bleven forelagt i det andet Thing, saa forekommer der mig ikke at være nogen Grund til at undlade her at tage den af Revisionen foreslaaede Beslutning. — Det næste Endringsforslag, som jeg vil tillade mig at berøre, er det til Indstillingen ved Antegning 2 under Indenrigsministeriet. Med Hensyn til dette Punkt troer jeg, at Udvalget har overseet, hvad det egentlig er, hvorpaa Statsrevisionen har støttet sin Indstilling. Statsrevisionen havde gjort en Antegning om, at de saakaldte reserverede Em-